

KEMENES ALJA

VEGYES TARTALMU FÜGGETLEN LAP.

Megjelen minden vasárnap reggel.

Egyes szám ára darabonként 60 fillér.

Felolós szerkesztő és kiadó:

DINKGREVE NÁNDOR.

Szerkesztőség és Kiadóhivatal:

Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Czellömölkön, ide intézendők a szellemi részt illető közlemények, hirdetések és mindennemű pénzületékek.

Izgatás a nemzeti hadsereg ellen.

Mit nyertünk a novemberi és márciusi forradalmakkal? — Nincs fehér terror, csak fegyelmet, közbiztonságot őrző nemzeti hadsereg van. — A pesti lapok izgatásainak oka és célja.

Az utolsó éven belüli lezajlott ket-
tős forradalom semmivel sem vitte
előbbre az országot. Nemcsak szabadsá-
got, jogot és kenyeret nem adott a
népnek, hanem a mindennél jobban
áhitott békét sem hozta meg. Egy te-
kintetben azonban még sem volt meddő
ez a korszak. Megismertük a destruktív
erők működésének egész skáláját. Be-
tekintettünk a boszorkánykonyhába. Ho-
gyan tud egy életerős országot a szoci-
aldemokrata és radikális demagógia
szétzilleszteni és pocsolóba tiporni.
Ezt a leckét valóban megtanultuk, a
poharat kiürítettük fenéig. A tanulsá-
got azonban drágán fizettük meg. Ho-
gyan lehet tehát egy országot leghata-
sosabban kikezdeni? Ha szétbomlasztjuk
a hadsereget, ezért nem akart Linder
több katonát látni. Szétszórni, lejár-
tani s ezzel semmivé tenni a hadsere-
get, hogy azután a nemzeti élet lerom-
bolt bástyái felett felemelkedhessék a
vörös rém, ez volt a nagyon is jól
bevált recept.

A szovjet uralom természetesen
nem lehetett hosszú életű. A rothadás-
nak nagyon sok mizmája volt felhal-
mozva benne s ezért önmagával rop-
pant össze. A kommunizmusnak ez az
összeomlása azonban még nem semmi-
sítette meg egyszeriben a nemzetgyilkos
törkéveket, azok élnek és érvényesül-
ést keresnek továbbra is. A csufos
kudarccal nem jósánította ki, régiek esz-
közeik (ma már nem ismerjük őket).
A vörös arzenálból valók népszerűsít-
lenné, gyűlöletessé akarják tenni, eszír-
jában akarják megfojtani azt, aki tor-
kukra forraszthatja meg a szót, a ma-
gyar nemzeti hadsereget. Mit műveltek
még ez év februárjában ezek a szoci-
ális-demokrata hírlapírók, kik ma a
nemzeti hadsereg jó hírnévére törnek?
Aláásták a fegyelmet, a tisztikiinté-
lyt, gyalázták sok babért szerzett hadsere-
günket és állították, mertek állítani,
hogy ők nem kommunisták, csak szoci-
alisták. Mert ugy érezték, még nem
érett meg a gyümölcs.

Március végén hullott le csak az
állarc. Most láttuk csak meg az igazi
arcukat. A pervers, rút grimaszt, mely-
lyel négy hónapon át jártak, míg meg
nem változott a konjunktúra. S most
maszkban járt megint az egész társa-

ság, ők most már megint nem kom-
munisták, csak szocialisták, csak radi-
kálisak és folytatják ott, ahol elhagyták
februárban. A hadsereget támadják
megint. Fehér gárdától, fehér terrortól
bezárlnak. Nincs fehér gárda, csak
nemzeti hadsereg, szűzmáriás nemzeti
lobogóval, nincs fehér terror, csak meg-
érdemelt büntetés, mely előbb vagy
utóbb igenis el fog érni minden gonosz-
tevőt és árulót.

Hogy felborulással végződött a
kommunista farsang, hogy kaszára-ka-
pára kelt a nép, hogy nekiesett azok-
nak, akik a végveszélyt felidéztek és e
felindulás közben ártatlanok is pusztu-
ltak el. Ki tehet érte: a mocskolódó
hírlapírók, vagy a nemzeti hadsereg?
Mindenki tudja, ki pártatlanul nézte az
eseményeket és ezért le kell azögezni,
az álmélet első sulyos perceiben, a
még keletkezőben levő nemzeti hadse-
reg nem léphetett fel mindenütt akkora
erővel, hogy a zavargásoknak elejét
vehette volna, hogy maga foghatta volna
össze a gonosztevőket és törvényes for-
mák közötti végzetli volna velük. Az
indulat kavargott az emberekben, a
leölt családapák, megbecsülénieltt leá-
nyok emléke bosszuért kiáltott, törvé-
nyes fórum nem volt és ezért jöttek a
népítéletek.

Az önként jelentkezésközlő verbuvált
csapatokban a régi fegyelem és tör-
vénytisztélet különben is fáradságos
munkával volt helyreállítható, a gán-
csotvető újságíró urak annak idején
nagyon alapos munkát végeztek és a
legjobb lelkében is visszamaradt néha
valamely mély, mit a vezetőségnek
kellett hosszú időn át folytatott rend-
szeres fegyelmézzel és oktatással el-
távolítani. A vörös hadsereg utolsó
gesztusa is méltó volt ahhoz a szel-
lemhez, mely sorait mindvégig átha-
totta. A nemzeti hadsereg ruhájába
bujt vörös rablók jártak heteken át a
Dunántul, hogy céljukat, a szemérmet-
len rablást biztonságosabban tizhessék
és a nemzeti hadsereget ezzel sokak
szemében méltatlanul meggyalázzák. Az
utolsó harminc évből álló csapat csak
a napokban került hadseregünk kezébe.
És ami gabszgot ezek elkövettek, most
mind a nemzeti hadseregnek a
»Pesti Élet«-ek, a »Magyar Érdék« és

más egyéb lelketlen rágalmozók. Hogy
mindez nem volt rendes, törvényes
állapot, ez nem, de kétségtelen ször-
nyű betegség rázta a nemzet leatét, a
mérges konvulziók, mikor a vörös láz
után felléptek, nem szünhettek meg
egyszeriben, de mindenütt a nemzeti
hadsereg volt az, amely a rendet, tör-
vényt és vagyonbiztonságot sokszor
sulyos körülmények között helyreállít-
totta és a rend helyreállításának egyik
legfőbb tényezője volt a tulkapások
mellett a bünösök méltó megbüntetése.
Csak a kielégített igazságérzet adhatta
vissza a felindult egyensúlyokból ki-
zökkenkedélyek nyugalmát. Midőn ily
szörnyen terhes feladatot a nemzeti
hadsereg önként jelentkezett katonái a
legnagyobb áldozatkészséggel oldották
meg és ma a nyugalmat már minde-
nütt helyreállították, mit tapasztalunk
egyas sajtóorganumok, a pesti népség
egyes rétegei részéről? A felefordulást,
mit a vörös uralom bukása idézett elő,
a nemzeti hadsereg rovására akarják
írni. A helyel-közrel előfordult önké-
nyeskedéseket és tulkapásokat a nem-
zeti hadsereg által követelt rendszernek
minősítik s izgatnak már most a böl-
csője mellett, a nemzet jövőjét egyedül
biztosító hadsereg ellen a Linder tanít-
ványok már fújják a leckét.

Szenyes sajtójuk, mely a nemze-
tet tönkre tette, elárassja már néhány
napja a pesti utcát és rágalmaik ismét
be akarja csempészni a tudatlan töme-
gek lelkébe. A kommunizmus nyílt és
titkos pártolói, a rossz lelkiismeretűek
lobolva futnak idegen hatalmakhoz,
hasugul megrálgalmazzák saját orszá-
guk hadseregét, megszállást kérnek től-
lük, guszba szeretnék kötni a magyar
erőt, hogy ne számolhasson le soha
rui parazitáival. Céljukat nem érik el,
tanultunk a multak példáin. A haza-
árulókkal szemben nem ismerünk már
többé gyöngöseséget.

Horthy fővezér Szombathelyen

Szeptember 21-én Szombathelyre érke-
zett a magyar nemzeti hadseregnek fővezére,
nagybányai Horthy Miklós altengernagy, hogy
megszemlélje a szombathelyi csapatokat. A
fővezért vezérkari főnöke, bádoki Soós Károly
vezérőrnagy és a gőzkebb törzs kísérete utjában.

A szombathelyi pályaudvaron gr. Sigray
kormánybíró, báró Lehár kertüli katonai
parancsnokkal az előzőn a hatóságok képi-
selői fogadták.

Horthy altengernagy vonata 7 óra 30
perckor érkezett be Szombathelyre, miután a

fővezér elépett a disszázad előtt, a vendégek és a fogadásokra megjelent előkelőségek, valamint a disszázad bevonultak a Széll Kálmán utcán át a városba.

A fővezér a püspöki palotába szállott meg. Közben felvonultak a szombathelyi csapatok és elhelyezkedtek a város Fő-terén, 8 óra 30 perctől kezdődött a parancsnoknőknak Vogt Valdemar vezérkari ezredes, dandárparancsnok vette át. Felemelő látványt nyújtottak a pompás csapatok, történelmi multu zászlóikkal.

9 órakor kezdődött a csapatszemia. A fővezér a nyugatmagyarországi katonai kormányosság főzskarának kíséretében elvonult a nagyszerűn fegyvelmezett és kiváló katonai készségű csapatok előtt. Nagyszerű sorfala volt ez a régi katonai dicsőségnek és a feléledendő emlékek nem egy embernek loptak könnyet a szemébe. Az egyenruhásat kellemesen hatott a szemre. Az új Magyarország hadseregét láttuk a sújtós gallérdisszal és asztollas saptrákkal ellátott katonákban. A szervezés rövid ideje dacára minden amellett bizonyított, hogy ezeknek a katonáknak semmi köztük a közelmúlt szomorú korszakához. A fővezér megszólítja a négy és felesztendő harcban megedzett harcosok egyik-másikát, akiknek mellét vitéségi érmek díszítik. De megszólítja az új hadsereg fiatal vitézeit is, akikkel közvetlenül és atyai jóindulattal beszélget.

Horthy altengernagy, akinek energikus vonásai azt fejezik ki, hogy a rendkívüli jelentőségű fővezérelt arra minden tekintetben rátermett ember kezében van, aki emiklasszifard akaratával az újonnan teremendő Magyarország osslopa, a csapatszemia után a következő beszédet intézte katonáihoz:

Katonák! Mindenekelőtt örömmel fejezem ki, hogy alkalmam volt benneteket látni. Szeretném, ha minden egyes ember átérzné azt, hogy ma a legnagyobb tisztesség és a legnagyobb becsület, amely valakit érhet az, hogy a nemzeti hadseregnek tagja lehet. Mert azért állunk itt, azért vagyunk itt, hogy a tőnk szélen álló hazánkat a végromlástól megmentsük.

Hogy howa vitte ezt a szép országot a forradalom, azt látjuk. Mikor ez a nemzet véreszetten, elfáradva agoniában volt, orvul megfáradtak azok, akik a háború alatt itthon voltak, akiknek a nervusa nem volt annyira elhasználva, mint a magyarság és ezek a magyart a magyar ellen ussították.

Mikor a legnagyobb szükség volt kardra és szuronyra, hogy megvédehesük magunkat, szétüllesztették a katonaságot és erre meghorhant az ellenség minket minden oldalról.

Eltérkezett végre ez az új, hogy a fegyvert újra a kezünkbe vehettük és védhetjük a jogot és igazságot. Tudja mindenki, hogy ez ellen a nemzeti hadsereg ellen, amely azt a szent ügyet szolgálja, minden oldalról uralkodnak azok, akiket bánt, hogy mi folytattuk a szót a torunkra.

Gondolja meg mindenki azt, hogy ebben a hadseregben hazánkat szolgáljuk és azért ezt becsületből és hazaszeretéből kell tenünk, nem pénzért, mint az elmúlt gyalázatos időkben. Mert mi hamis pénzzel nem állunk. Az ország szegény, mindenkinek át kell érezni azt, hogy minden krajcár, amit az ország népe ad, verejtékes munkával szerzik meg

azok, akik adják. Ha majd nemsokára előremehetünk és Budapestre bevonulhatunk, amit mindenkinek a lehér közik, az a fegyvelm, azért, hogy a hadsereg folt nélküli zászlóval vonulhasson be oda. Mindenki viselkedjék a nemzeti hadsereg katonáihoz illően, hogy a hosszú háború alatt megszerzett becsületünk, amit a történelem nem elmulaszt. Örök időkre gyalázatos korszak, újra visszaszerzük.

Meg vagyok győződve, hogy mindenki, aki itt áll, örömmel szolgálja a hazát addig, amíg szükség van rá. Rövid idő múlva, amikor ez a szükség megszűnik és behívhatjuk azokat, akik horkonál fogva kötelesek kösrend fenntartására szolgálni, elküldjük azokat az idősebbeket, akik már haza vágyók a holdog családi életbe.

A fegyvert dacos öntudattal tartásúkat kezetekben, azzal az érzéssel, hogy a jogrendet eszentel mindentör fenn fogjuk tartani és azt a szegénytelen korszakot, amely rómba döntötte hazánkat és a sir szélére vitte, visszatérni nem engedjük többé. Most alaposzuk meg új eszerésre a hasát. Szilárd alapokra kell fektetnünk, hogy minden visszaeséstől megóvjuk.

A következő beszédet az egybegyűlt tiszték és altisztekhez intézte:

Összehivatalak benneteket, mert megakarom mondani nektek, hogy ti vagytok a hadsereg gerince és ez az ország is, mert csak a hadsereg körül kristályosodhat ki minden, ha a hazát megakarjuk menteni.

Sokat beszélnek fehér hadseregről és fehér terrorról. Fehér hadsereg nincs, hanem csak nemzeti hadsereg és terror sines, csak kiérdemelt büntetés, mert a meggyilkolt apák és megbecületlenített leányok emléke revaszt táplált. Tudja meg az egész világ, hogy azért vagyunk itt, hogy a jogrendet megmentsük. Viselkedjetek úgy, hogy ahová jövünk, a nép örömmel fogadjon és megváltóként üdvözöljön bennünket. Ha Budapestre megyünk, mindenki jól tartson össze, tartson fegyvelmet, hogy parancsom és reményem ellenére olyasmi ne történhessék, amit ránk fognak. Nekünk ki kell vinni az egész világ széretetét és becsületét. Az antanra rá vagyunk szorulva, segítségé nélkül nem élhetünk. Sajtásgünk van az antani jóakarata és jóindulatára, törekedjünk arra, hogy barátságát megnyerhesük.

A legnagyobb igyekezetem, hogy ezekben a nehéz időkben mindenkinek a megélhetését biztosítsam. Ez természetesen nehezen megy, kölcsönre vagyunk utalva, de amíg ezt megkapjuk, mindig is gondoskodni fogok, hogy a hadseregben senki hiányt ne szenvedjen.

Később Horthy és kísérete a Kovácsszálló elé, hogy megszemléljék a csapatok diszfelvonulását. Örömmel állapította meg minden jelenlevő a felvonulás kapcsán azt, hogy a régi katonás magatartás és a katonai szellem még nem pusztult ki, annak új alakba. Öntösen örömmel dolgozik az egész nemzet. Sok tisztnek és polgárnak az arcát az öröm könnyei áztatták, amikor a felvonuló csapatok fegyvelmezett falanzát látva, a nemzet újjászületésére gondolt.

A diszfelvonulás után az egybegyűlt lelkes éljenessé köztöt autóbá állt és a lovasági laktanyába összegyűlt továbbbsoigáló altiszteket látogatta meg. Itt Haber Imre tiszt-

helyettes fogadta a fővezéret, aki barátságosan elbeszélgetett az altisztekkal. Majd a vármegyeház dísztermében fogadta Horthy a hatóságok köldöttségét. Délután 1 órakor a tisztúrthos intézett rövid beszédet a gyalogsági laktanya udvarán.

Jó példát mutató községek

Ha csak pusztá jóindulattal vizsgáljuk meg a donántuli életet, — avagy annyival sem — csupán semleges megfigyeléssel járjuk a vidéket, csodára menő sorát állapíthatjuk meg a jelenségeknek, melyek alaposan rácafolnak ugy a pesti, mint a bécsi sajtó rémhíreire.

Egyet leszögezünk; nincs itt semmi rémuralom, semmi terror, semmi politika, ellenben van nemzeti érzés és a régihez méltó hazafias lelkiismeret és öntudat. Talán azért is haragszanak egy ránk, mert megmaradt valami abból az ősi morálból, mit sem a nemzetietlen fajok üzelmei, sem pedig a közelmúlt vörös farsangjának bódító közheyei elhalványítani nem bírtak.

Külön, nemzeti krónikásoknak való nagyművű munka lenne mindazon jelenségeket papírra vetni, mely jelenségek saját magukban igazolják azt az utat, melyen a romlatlan nemzeti érzés a maga tisztá módján konferálja be a nagy, nemzetépülést óhajító egységes akaratát.

Korrajzi adatnak, vagy ha úgy tetszik helyi riportnak hozom nyilvánosságra az alábbi két tudósítást, mit jó lesz emlékezetébe vérsni mindenkinek.

A héténa Tab községe hazafias néptünpélyt rendezett, mely páratlan felkesedéssel folyt le a nemzeti trikolor szent jéggyében. Ez az ünnepegy dr. Bott Lajos járásbíró, Szerénák Ferenc községi pénztárnok és Virágh Zsigmond községi bíró rendezésében a község hazafiaságának megnyilatkozni kívánó óhajából jött létre. A számosan látogatott ünnepegyen, melyen a község és környék színe-java jelent meg osztálykülömbögre való tekintet nélkül, a résztvevők magukkal hozott étel és italnemzékkel árusították. Ily módon az est végére 16.200 koronányi tiszta jövedelem gyűlt össze, mely összeget a hazafias résztvevők önzetlen készséggel és egyhangu akaratall a magyar nemzeti hadsereg rendelkezésére bocsájították és azt a fővezérség pénztárába beszoigáltatták.

Balaton-Endréden a minap akció indult meg Traub főerdész és a református és katolikus tanítók vezetésével, mely akció a hadsereg támogatását tűzte ki célul. Balaton-Endréd községe, mely hazafias példaadás tekintetében mindig elől járt, e hó 16-án elhatározta, hogy a község lakossága 20—80 évig kivétel nélkül bevonul és zsold nélkül fogja a nemzeti hadseregben a hazai szolgálói. Még asznap egy teljes század alakult meg, mely szolgálattal felajánlotta a fővezérnek. Ehhez nem lehet kommentári írni, ezek oly tények, melyek maguk magyarátnak meg minden.

Csak annyit még, hogy ezt a nemes áldozatkészséget mindenki szivlelje meg és ahol hazánkban csak tényérnyi terület van, ahol a nemzeti eszme meg ilyen értelemben él, ott ne zárkózzanak el, mert most rajtuk a sor.

Széljogyzetek.

A zsidó sajtókucakok megint kezdnek dolgozni. A Pesti Élet nevű tizenlapp leírja a czellndömölki zsidóüldözést. Amennyire elítéli minden higgadt és gondolkodó keresztény a pogromot, ép annyira el kellene ítélni minden higgadt és gondolkodó zsidónak azokat a fenekeltetési buta és szörnyetűen hazudozókat, amit az a piszok újság úgy látszik czellndömölki információk leköszöl. Vigyázzanak az illetők, mert a népek a szeme már kinyitott, ezt a népet ők többé elbutítani nem fogják. Vagy szembe fog szállani a józan, becsületes zsidó saját fejtájának hazug gazembereivel, vagy pedig őket szolgálatra rá, hogy többé ne disztigváljon a magyar tisztesség és gazember zsidók között, hanem az egész fajt megutálja. Csakis a zsidóságon mulik most, hogy a Kun Bélaék zsidóspredikének rettenetes bűneit expialja. Ha nem fordul szembe ezekkel, akkor a nép méltán von mindenkit felelősségre.

Megint elkezdődik a már jól ismert csúres-csavaras, ferdítés. Ha a zaidókérdést megmozgatják, akkor azonnal készen van a vád a felekezetiütközésre. Nono, tisztelt urak, csak maradjanak a tárgynál, ki bántja itt a zsidó vallást? Ki gunyolja a töröt, a macsaszt, a hosszunapot, a kóser ételket? Senki. A keresztényekőt építhetnek zsinagógát, amennyit tetszik. Csak becsülni fogjuk buzgóságukat. De hogy továbbra is kiuzsorazzák a népet, magukhoz ragadjanak a kereskedelem útján minden vagyont, betiljenek minden bankba, üvöltsezen minden újságban, elnyomják a keresztény magyarságot a magukhoz kapariott hatalom által — ez nem tetszik a kereszténységnek. Nem a felekezetet bántja a magyar, nem a vallást. De a faj annyit vétkezett a magyarság ellen, hogy annak további bűnalkalmat nem hagyhat. Ez faji kérdés és nem felekezeti. Aki még, mindig felekezeti kérdésnek nézi, az vagy gazember, vagy szamárnak, akárki legyen.

Ha valaki az antiszemitizmus jogosságát nem érezte, a proletárdiktatura borzalmait, annak át kellene éreznie most, hogy azt a rengeteg bűnt látja, amit a zsidóság elkövetett a keresztény Magyarország ellen. Akkor, amidőn a zsidóság itt a kommunizmus leple alatt magához ragadott minden hatalmat és vagyont, nem akadt zsidó, se Gárami, se Vázsonyi, aki közreműködött volna a zsidó jászai-kunok megbuktatására. Sőt Szegeden a magyar kormány ellen dolgoztak. De most annál inkább dolgoznak a magyar kormány ellen. Megvesztegetik a románokat, pénzlik a külföldi sajtót ellenünk, megmozgatják nagy tömekeket a magyar nép éléte ellen. Itthon megfizetik a nyomdászokat, hogy a keresztény lapokat ne szedjék ki, maguk pedig megszennedeztet hazugságokkal tömtek tele szennylapjaikat ellenünk. Sőt állítólag cionista gardát szerveznek a keresztények ellen. Hát nem volt elég a Kun-Szamuely-Corvin-Vágó zsidók gasszálgalob, orgyilkosságából? Hát mit akarnak még?

A felekezeti kérdés az mára. Lelkiismeretellen, lopásosok alakok, buta politikuskok, akik még mindig titkos Károlyi imádók, hintik a

maszlagot a keresztények szétbontására. Gyúráz, Raffay, Kapy püspökök, a protestánsok nagy veserei, Vargha esperes, Tompa lőkész és hosszú sora jó magyar és jó keresztény vezetőknek hirdetik az egyetértés, együttműködés szükségét. De akadnak stréber Mohácsy és hasonlók, akiknek jobban kell a zsidó, mint keresztény magyar testvéreik. Hát az ilyeneknek a jobb volna az oroszországi ket a véka alá rejteni!

LAPSZEMLE.

Müncheni kommunisták kivégzése.

A müncheni egy hetes kommunista rémuralom főcincosai szombaton elnyerték méltó büntetésüket. A főbűnös Seidl kommunistát és 6 társát a bajor gyűjtőfogház udorán kivégezték. Seidl röviddel halála előtt még éljenzte a tanácskötársaságot, de éljenzésével — mint a tudvalók irják — csak hatást akart elérni, ami szintén a félrevezetett munkások alacsony intelligenciájára mutat. A német egységességes gondolkodást mi sem bizonyítja jobban, mipt a néhány gazember kivégzése. Magyarországi cinkos bankárjaik ugyan elmenekültek, de reméljük ők is mihamar hasonló sorsra jutnak. A kivégzett munkások érdekében, még a munkások sem szólaltak fel és agyönlövésükben az egyedüli méltó büntetést látják gyalázatos rablógilykosokká sülyedt társaiknak.

Bécsi munkanélküliek a demokraták ellen.

Tegnap a Favaritenben a bécsi munkanélküliek gyűlést tartottak. A gyűlésen dr. Adler Frigyes, az osztrák szociáldemokraták vesére, ki fel akart szólni, de az egybegyűlték hatalmasan lehergették úgy, hogy kénytelen volt távozni. A munkástanács gyűlését, amelynek szintén tegnap kellett volna lefolynia a munkanélküliek veszélyes magatartásuk miatt elhalasztották. A bécsi proletáriátus ezen viselkedése arra mutat, hogy a szociáldemokraták egyedül, mindenre kapható támaszukat is elvesztették és Ausztriában is teljesen a keresztény, zsidómentes politika kerekedik felül.

Olasz szociálista kiáltvány az antanthos.

Az összes bécsi, anyagilag segélyezett lapok hasábjokon tárgyalják Odaing Morgari olasz szociáldemokrata képviselő kiáltványát, amelyet Franciaország, Anglia és Belgium pártjához intézett. Valószínűleg valami belső sugalmazás folytán kötelességének tartja az olasz elvtárs, hogy a Magyarországi borzalmak állapotokról keltezőkép tájékoztassa a közvéleményt. Prágában a következőket mondja eséről-szóra: »Huszonöt ezer magyar polgár van letartóztatva, a fogásba megillesselek őket, százakat naponta agyonlőnek és felakasztanak. A Dunából mindennap fogják ki a meggyilkoltak tetemeit. A derek, pártatlan elvtárs szóval a kommunista zsidókat, akik most mint a világ proletárjai a börtönben egyesültek, magyar polgároknak nevezi. A felháborodott néplől kapott pár pont lincselésnek nevezi és százakra teszi naponta azok számát, akiket agyonlőnek, holott eddig még egyetlen halálos ítélet nem volt, csak a ménekltni próbáló kommunisták közül terített le néhányat az őket kísérő járőr golyója. Ami pedig a Dunából való holttest kifogást

illeti, azok egész bizonyosan azon szerencsétlenek hullajai, akiket a nemzeti tisztességtől elválasztottak a Dunai hullámai közé.

Az entente kapitálai a világ proletáriátusa előtt.

A legfelsőbb tanács állítólag elhatározta, hogy Oroszországból csapatait visszavonja és a többi országok sorsára hagyja, de tekintettel kell lenni a szomszéd országok jogaira. A hirt az osztrák baloldali munkássajtó, mint a proletáriátus diadalát üdvözli. A sorok közül direkt ki lehet érezni, a kommunista agitátorok még mindig reménykedő hangját. A polgári sajtó természetesen figyelembe sem méltatja a hírt, amelyet már a tegnapi nap folyamán megcáfoltak.

Hogy gaszállkodott a proletárdiktatura.

»Magyarország új vezetőinél« cím alatt a Reichspost kézzel tudósítottanak a magyar kormány tagjainak tett látogatást a látogatás kapasan nyert impresszióját. A miniszterek egyhangulag tiltakoztak a terror vádjá ellen s kijelentették, hogy itt csak jóság megtöréséről lehet szó. Ezt pedig ne minősítse senki terrornak. Sehnetzer hadügyminiszter érdekes nyilatkozatot tett a kommunista gazdálkodásról. Kun-Bélaék menekülése után, mondotta a hadügyminiszter, óriási munkába került a hihetetlen pénz-telemesztő, ujonnan beállított hivatalnokai kar megfizetése, csupán a hadügyi tárcához tartozó alkalmazottak közül 15.000 leányt bocsájtottak el szolgálatból, mint teljesen felesleges munkaerőt. Egyikre se volt szükség. De azért a sok politikai megbízott és népbiztos behozta minden utszéli barátját és két pénzzel fizette őket, míg a munkásság hamis bankóival szaladgált fűhöz-fához, hogy valamit bevásárolhasson. Elmondotta a miniszter, hogy ők ma is csak a régi miniszteri fizetéseket hússák, míg Károlyiék havi 100.000 koronát fizetettek ki maguknak s a népbiztosok még ennél is többet. Tiltakozott azon feltételek ellen a miniszter, hogy Magyarországon fehér gardák volnának. Itt nincs ma se vörös se fehér garda. Csak a magyar nemzeti hadsereg erői tisztaitenek szolgálatot. A miniszterelnök szintén ilyen értelemben nyilatkozott. Részletesen kitért az ellenforradalom szervezése körül kifejtett tevékenységének ismertetésére is, miközben kijelentette, hogy mint a Károlyi-kormány volt hadügyi államtitkára azt látja, hogy az ország léte kockán forog, a székelőket akarta megszervezni s velük akarta Budapesten a rendet helyreállítani.

A francia munkásvézer nyilatkozata.

Amint az egyik bécsi lap írja, Thomas francia szociáldemokrata vezér a következő nyilatkozatot tette egy hollandi újságrón a Leninnek és elbarátaimnak kalandos vállalkozási után a szociálisták az egész világon népszerűtlenné vált. Különösen népszerűtlenné lett Franciaországban, ami a választások során okvetlen bé is bizonyosodik.

A magyarországi szociálisták tehát hibába reménykednek. Ők maguk gondoskodnak róla, hogy a szociáldemokráciának a kommunizmus védőesetét a külföldi józan munkáselelem megundorodjanak. Külföldön nem számíthatnak támogatásra a magyar rablótársaság tagjai.

Az Egyesült Keresztény Párt hivatalos közleménye.

Értesítés.

Értesitem a propagandabizottság t. tagjait, hogy gyűléseket hetenként kétszer, kedden és pénteken délután 8 órakor tartunk helyiségünkben.

Iff. Szabó Károly.

Értekezlet.

Az Egyesült Keresztény Párt cselldömölki szervezetének megalakítására ma vasárnap délután 4 órakor értekezletet tart a Magyar Királyi-szálló hivatalos helyiségében, melyre a férfiak és nőtagokat ezennel meghívja. Előkezesítő bizottság.

Propaganda gyűlés.

A propaganda bizottság ma vasárnap Egyházashelyén, Borgatán, Kisköcsön és Nagyköcsön alakítja meg a párt-szervezeteket. A bizottságokot minden községben nagy szeretettel fogadják és tömegesen állnak a párthoz.

A pártiroda hivatalos órái minden nap délután 8 órától 10 óráig.

Hajdan és most.

Hajdan más volt, haj de más volt A falusi élet!
Nem kérdezték, ha elmentem:
No, mit hoztál véled?

Tért karokkal jötték elém,
Adtak enni-inni.
Kértek tolem: Édes öcsém,
Mit szeretnél vinni?

Most pedig, ha el-el megyek
Igy fogadnak engem:
Hoztál-e hát cukrot, gyufát,
Édes, kedves kincsem?

Ákárhányozor mentem most el,
Bátyám mindig így szól:
Vedd elő csak, édes öcsém,
A fűtőolaj valót! BUZA JÓZSEF.

H I R E K

A cselldömölki képviselőtestület ülése.

A következő tárgysorozatot intézte el a képviselőtestület f. hó 26-án tartott ülésén. A Baross-utcát rendezik, mivel esős időben az ott-utazások sártenger. A város által kért 33 négyzetméteres területet a város ingyen adja át az államvasutaknak. — A kintautasítások ellen beadott kérvények felett úgy döntött, hogy itt maradhatnak a következő családok: Brandl testvérek, mivel szüleik itt laknak és itteni szüleihez, Nyári Elek, mivel nem foglalt el külön lakást, Fischer Emil mivel házieljárójában, Babay György, mivel állandó alkalmasságban van a vasuton, Halmos Miklós és özv. Németh Lida, korvénnyel az alsópánchoz terjesztik fel. Avik még a kintautasítottak közül fellebbezéssel estek a határozat ellen, azokat megengedi, hogy ügyük elintézéséig lakásokat megarthassanak. A villanyáram leállításához a testület nem járul hozzá, mivel néhány hónap múlva az üzemet a város átveszi.

előjárásokról megbizta a testület a hatósági intézkedéseket a vízszervezetével és a szelvényekkel szabályrendelet módosításának a kidolgozásával, melyet a községi tanács fog tárgyalni. A bányadíjakról szóló rendeletet és Scheiber kosgyám lemondásán, kérésük törlését érkezése miatt nem lehetett leterjeszteni. Mivel János nyug. vasuti, előjárásokról tanácsadói tanácsadók által bírtak meg havi 100 K díjjal és ezzel az összeget tri.

Fridrich miniszterelnök távirata. Fridrich miniszterelnök szombathelyi látogatása után a következő táviratot intézte az alsópánchoz. — Míg mindig azon mely benyomások hatása alatt álltok, melyeket nyugatmagyarországi utam hagyott hátra szívemben. Latom a magyar nemzet hőseinek fiainak fellebban állókat kormánypártos urakat kérni, hogy a hatáskörre alá eső területek nevezetesen Szombathely város és az utamban általam érintett Cselldömök és Sárvár községeinek a gyönyörű fogadattáért leghálásabb köszönetemet s egyben hazafias ödvözlőmetet tolmácsolni sziveskedjék. Fridrich István miniszterelnök.

Szovjett élmények cím alatt jövő számbunkban megkezdjük dr. Kúhar Flórisnak folytatódó leírását, melyben híven válnak tárja — háromszor letartóztatása alkalmából szerzett élményeit.

Az evang. gyűléseket ma délután 3 órakor az iskola helyiségében körgyűlést tart a következő tárgysorozattal: Gondnoki számadó megvizsgálása. Az 1919. évi egyházi adó kivétele, iskolai díjek beérkezése. Iskola és tanügy tárgyalása.

A cselldömölki iparistület ülése. Az iparistület a múlt vasárnap délután tárgyalta a szombathelyi kerületi betegséggyszó pénztár mostan megküldött fizetési jegyzékét. A pénztár olyan magas összeget kér a biztosított tagok után, hogy az reauk nézve elviselhetetlen s ezért az iparistület elhatározta, hogy a kivettelt összeget meg nem fizeti, hanem a március 21-ike előtti kivétel szerint teljesíti erre az időre a fizetést. A gyűlés Demó Lajos, Simon Sándor és Patyi János testületi tagokat bizta meg, hogy ezt a határozatot a Pénztár tudomására hozzák. Amint a szombathelyi lapokból látjuk, más vidéki iparistületek is állást foglaltak ezek ellen a magas díjak ellen s így reméljük, hogy lelépésütnök meg is lesz a várt eredménye.

Lemondott párttitkár. A csütörtöki pártgyűlésen ifj. Szabó Károly titkári állásától lemondott, mivel kötelezettségei köréből máshova szorult. Az agilis titkár távozását mély sajnálattal vette az öles tudomásul s a párt szervezése körüli tevékenységéért elismerését és köszönetet fejezte ki. Reméljük, hogy szervező tevékenységét és fáradozását ezután is a nagy ügy szolgálatára szenteli.

Négytíz éves Jánoskánán. Múlt vasárnap alakult meg Jánoskánán nagy négytíz éves korában az Egyesült Keresztény Párt. Körülbelül 3000 fónyi hallgatóság előtt először Szabó Gábor iparistületi elnök ismertette a szervezkedés céljait. Utána Tompa Mihály kismomlyói ev. lelkész mondott higgadt és mégis magával ragadó beszédet a keresztény felekezeteknek testvéri együttműködéséről. Maróthy László a járási párt elnökének beszédét szintén zajos tetszése kísérte a tommeg s utána Bauer István a szombathelyi iparistület elnöke szólott, egyben mutatván ki a szociáldemokrácia és a keresztényzoeiálimus közti különbségeket. Végül a központi vezetőség kiktöltötte Lingauer Albin lapszerkesztő ismertette a szervezkedés módját. Beszéde után azonnal megválasztották a jánoskánai párt választmányát, melynek elnöke Szabó Gábor cipészemester lett.

A kirabolott primási palota. Az Estergom és Vidékben olvassuk: Köztudomású dolog, hogy a kommunizmus kitörése alkalmán...

a primási palotát fosztották ki. Először a szobor, könyvtár, szőnyegek, majd Csáky családja volt, vite boldog, boldogtalan. Akinek azelőtt bönapszobája sem volt, fényesen rendezkedett be primási batorokkal. Összevont alakok a primási palotából rendezték be háztartásukat. Primási esztétik ettek, a primási edényekben készítettek a nunc ételket melyeket a proletárok és a polgárok rovására hárdol, vagy az apók gardróbjából me-

reztek be illetéktelenül. Most, mikor a hercegprimás vissza akar költözni palotájába — a jószágigazgatóság képtelen kérni a rendőrbizottságot, hogy kutassa fel a sok hiányzó butort és felszerelést. Elő tehát a lopott holmival!

A kommunizmusunk önk. ültető gyűlése Bíró István körjegyző elnöke alatt múlt vasárnap újabb megbeszélés. Megbeszélés résztvevői: főparancsnok Pálffy Mihály, jegyző Rácz Béla, penztárnok Szevny István, szektárnok Szabó Károly és Nagy Ferenc, szövetőparancsnokok Magassy Gábor és Gécs Mihály, zászlótartó Wermitz Aladár.

Itéletok a kommunizmus ügyében. A szombathelyi törvényszék szept. 24-én tárgyalta le két ismerős, kommunista igazgató ügyét. Az egyik Gáspár Kálmán, volt cselldömölki borély, aki Cselldömölkön egy népgyűlésen azt hirdette, hogy az urakat és papokat mind ki kell irtani, hogy a vallásra nincs semmi szükség. A lelkes kommunizmus a törvényszék hat havi börtönnel jutalmazta meg s így remélhetőleg lesz elég alkalma emlékedni azon, hogy tulajdonképp mit is hirdetett. Szabó József brassói származású szobafestő ugyancsak Cselldömölkön szavalt az állomáson, hogy várfüldöt kell csinálni, mert kilömbben lehetnek a burzsojak, a proletárok börtét. Ugy látszik az elvtárs már nagyon megbánhatta embereszeretettől csepeggő beszédét, mert a törvényszék csak két havi javítást ítélt.

Gyilkos gulyabojjár elítélés. Múlt év december 8-án történt, hogy Kisköcsön Horváth Sándor gulyabojjár összeküldözött az ugyanott szolgáló 74 éves Szabó János tehenessel. Este megleste és borzalmas kegyetlenséggel egy fejszével agyonverte. — A holttestet az istálló háta mögött elásták, de tette mégis kiderült. Még akkor letartóztatott de csak most itélték el szándékos emberölés miatt 15 évi fegyházra.

Vasuti szereződésség. Könnyen végzetessé válható vasuti szereződésség történt a Győr-Sopron-Ebenfurt vasut Pinnay állomáson. Egy tolató tehervonatba a nagy kőd miatt belefutott a Cselldömölk felől jövő személyvonat. A személyvonat első három kocsija kitért a mindkét mozdony összeröbölt. Az utasoknak szereződése semmi bajuk sem történt, csak a mozdony és vonatvezető szenvedett súlyos sérülést. A vasutvonalon a forgalom már helyreállott.

Üj örlési és darálási vátnék. A kormánybiztos szeptember 18-án kelt rendeletével az örlési vátnót 15 százalékról 10 százalékra, a darálási vátnót 12 százalékról 8 százalékra szállította le.

Hudrekantak, kik még eddig nem jelentkeztek, rokkant könyvekkel, fizetési megtaggya, valamint utolsó csekkszelvényük felmutatása mellett a városkán aug. és szept. havi illetményük felvétele végett jelenjenek meg.

Egy egyes fia lapunk nyomdájában tanácsal felvételük.

Köszönetnyilvánítás.

Jó ismerőseink, barátaink, különösen pedig a cselldömölki vendéglősök társulata tagjai, kik férjem, illetve édesatyánk tetteresű megjelenését, vizsgálati részvétellel felkeresni, a ravataira koszorút helyezni szívesek voltak, fogadják e helyen is hálás köszönetünket.

Özv. László Ferencné és gyermekei.